

VECKOBLADET

Nr 24 i webbform

110826

Kulturtips

Gondwana (Chile/reggae)

på Moriskan 27 augusti kl 22:00.

Nine Parts of Desire

Teater Foratt presenterar Nine Parts of Desire av Heather Raffo. Spelas 27 augusti - 11 september på Teaterhuset Bastionen. Lör 27 aug kl. 19:30

Sport, glädje & motivation - Idrottsmässan för tjejer!

Den första unika mässan som är helt koncentrerad på tjejer och idrott. På Athleticum lördag 27 augusti 10.00-17.30

Carron & Widlund

På Palladium 28 augusti kl. 15.00

Red Hot Chili Peppers - exklusiv livekonsert!

Visas exklusivt på Biograf Spegeln den 30/8 kl 21.00.

MACK 30/8 Lena Frisk & Robin Paulsson

Stand-up på Ribban 30 augusti kl 20:00.

Matkaravan med Hanna och Linda

med Hanna Tunberg och Linda Dahl

- smaka på våra nya matkulturer. guidade turer runt Möllevångstorget.

Ons 31 aug kl. 16:00, Tor 01 sep kl. 16:00.

Hela kulturcentralens [program](#)

”De mördade tillhör den norska motsvarigheten till Hitler-Jugend.”

av *Gunnar Stensson*

Påståendet har fällts av mormonen Glenn Beck, tidigare nyhetsankare på Fox News.

Glenn Beck besökte den 24 augusti Israel tillsammans med en grupp politiker från Republikanska partiet och ledare för de sionistiska evangeliska samfundet i USA. Flera av dessa kristna fundamentalister tror att ett nytt holocaust är nödvändigt för Jesus återkomst. Ändå välkomnas Glenn Beck till Israel av nationalistiska rabbiner.

Huvudledaren i Haaretz den 25 augusti har rubriken ”The extreme Israeli

rights alliance with lunatics”. Men det handlar inte om några maktlösa högerextremister. Bland dem som inbjudit Beck återfinns Israels vice premiärminister Moshe Ya’alon och det styrande partiet Likuds världs-ordförande Danny Danon.

Med regeringens godkännande höll Glenn Beck ett tal på Tempelberget. Ett par tusen anhängare deltog i mötet. En handfull demonstranter från Peace Now protesterade.

Haaretz konstaterar att Glenn Becks framträdande var ytterst provokativt och påminner om att Israel nyligen vägrade fredsaktivister tillträde till Israel.

”Cykelkommunen” av Ulf Nymark

På annat ställe i detta nummer av VB skildras hur de borgerliga vill ta bort bussgator och bilhinder och göra bilväg genom parken på Linero. Hinder i cykelbanor har man däremot tydligen ingenting emot, om man nu ska döma av hur det ser ut på Råbylund (bilden ovan). Vaddå cykelkommun?!

Rädda Solhällans koloniområde! av Ulf Nymark

Byggnadsnämnden har, som VB tidigare berättat om, i planprogram för ett nytt bostadsområde öster om Solhällans koloniområde föreslagit att en bilväg ska dras genom koloniområdet och att ett antal kolonilotter ska asfalteras. Planen förutsätter också att biltrafiken på den smala Fritjofs väg kraftigt ska öka. Denna gata är redan i dag hårt drabbad av en genomfartstrafik, inklusive lastbilstrafik, som den aldrig varit avsedd för.

Kolonisterna har förstås protesterat mot stympningen av koloniområdet. Nu tar de boende också strid för sin närmiljö. I en skrivelse som i dagarna lämnats in till Byggnadsnämnden säger de boende bestämt nej till skövling av koloniområdet och den föreslagna kraftiga trafikökningen på Fritjofs Väg. Skrivelsens 61 undertecknare representerar 42 hushåll, dvs ca 90% av de ca 48 hushåll som finns i det aktuella området. Dessa siffror visar att det finns ett brett stöd i hela bostadsområdet för att bevara kolonierna.

De boende kräver att det fortsatta planarbetet utgår från aktuella trafikflöden, inte från de förlegade trafikräkningar som redovisas i planen. Vidare framhålls det självklara i att kommunen ska göra en gedigen barnkonsekvensanalys (någon sådan finns inte i planförslaget).

Skrivelsens förslag till trafikförsörjning av det nya bostadsområdet sammanfaller i allt väsentligt med den lösning som förespråkas av kolonisterna, dvs trafikförsörjning från Dalbyvägen via Fritjofs väg i söder. Vägen till bostadsområdet kan då dras utanför koloniområdet. Fritjofs väg stängs i norr vid Hj Gullbergs väg och den kvarvarande, lokala trafiken norrifrån på Fritjofs väg får väjningsplikt gentemot trafik till och från nya Solhällanområdet. Detta förslag skonar koloniområdet och minskar motortrafiken på Fritjofs väg och det tar tillvara barnens behov och intressen.

Än så länge saknas besked från de styrande i Lund om att koloniområdet kommer att bevaras från asfaltering och motordriven genomfartstrafik – kampen går därför vidare!
Ulf Nymark, boende vid Fritjofs väg

Libyen av *Lucifer*

Vad ska man säga om det som har skett i Libyen. Behöver vi inte bry oss? Så klart vi måste, inte minst därför att Sverige har hundra man på en NATO-bas i Italien och har bidragit efter förmåga till NATO:s krigföring, med stöd av alla partier.

Khaddafi var värd att falla

Man skulle kunna börja med att säga att det är bra att Khaddafi störtades. Han var diktator i ett gammaldags stamsamhälle, med armé och säkerhetsapparat enbart ansvariga inför honom. Han höll igång sitt styre under halvt operettmässiga former. Han var så klart chanslös i längden, Det är förstås alltid utmärkt att en diktator försvinner. Men betyder det att vi ska applådera det sätt på vilket han besegrades? Nej, och särskilt inte i detta fallet.

Det här var en s.k. humanitär intervention, man säger sig ta till våld för att undvika övervåld mot människor. Det började med att en separatiströrelse i östra Libyen, området kring Benghazi satte sig upp mot centralregeringen i Tripoli. Det fick den obalanserade Khaddafi att fara ut i våldsamma hotelser om död och elände. Det var vad USA, Storbritannien och Frankrike hade väntat på, här fanns nu chans att ge igen Khaddafi för gammal ost. NATO började skicka kryssningsrobotar och samlade upp villiga attackplanstyrkor på en bas på Sicilien och gick ut med dem för allt de var värda. Sverige bidrog med målspaning, avgörande för en effektiv kampanj.

Så hat det hållit på i månader, efter hand kompletterat med sk. drönare, små automatiska spaningsplan. Hela tiden har det bombats. Vi vet inget om hur många offer det har krävt, men det borde ligga på några tusen. Regeringsstyrkorna har också skjutit, de svarar väl för liknande siffror.

Alla tunga aktörer avskydde honom

Och nu har det alltså dragit ihop sig till slutspel i Tripoli. Det är kört för Khaddafi, vilket det har verkat vara många gånger förr under 42 år. De gamla kolonialmakterna hatade honom verkligen: Italien, Frankrike, Storbritannien. Och blandade smekningar med hotelser. Men nu är det slut och de oregerliga stammarna på Nordafrikakusten kan nu pacificeras. Och oljan börja flöda.

Sista ordet är alltså sagt då? Fan vet.

Aftonbladets ledare

En gång i tiden, på 60- och 70-talen, var Aftonbladet ett andningshål för oss som inte såg världen på samma sätt som de borgerliga media. I Sydsvenskan fick vi veta vilka huliganer vi var medan Aftonbladet kunde säga att det var rätt att demonstrera mot USA:s krig i Vietnam.

När LO fullföljde sin katastrofala presspolitik genom att sälja tidningen till Schibsted ansågs det viktigt att undanta ledar- och kultursidor från Schibsteds kontroll. Men hjälper det? V ar finns omdömesgilla s-redaktörer? Var är Gunnar Fredriksson?

I veckan hade Aftonbladet en ledare under rubriken ”FN-systemet har fungerat”, Jag tror nig aldrig ha sett något en lika ogrundad bedömning.

Ett regimbyte

FN har genom en resolution gått in i en intern konflikt och genom aktivt militärt stöd till ena sidan lyckats byta regim. Inblandning i andra staters angelägenheter har hänt förr. Men det unika här är att det är en internationell organisation som backar upp detta. Dessutom säger man att det göra av humanitära skäl. Man bombar i månader, man driver en militär kampanj där FN-flyget, (NATO:s så klart) ska upprätthålla en flygförbudszon och man lovar att på intet sätt blanda sig i den interna konflikten. Men många bombattacker har gjorts i det uppenbara syftet att döda Khaddafi och hans söner och senaste veckorna har det handlat om taktiska flygattacker i samarbete med framryckande markstyrkor.

Urban Ahlinskolan?

Artikeln är skriven av ledarskribenten Anders Lindberg. Vad jag kan se har han varit politisk sakkunnig i Utrikesdepartementet. Jag anar Urban Ahlin-skolan i socialdemokratisk utrikespolitik och blir förstämd. Vänsterpartister kan väl frossa i formuleringarna, men för traditionell svensk utrikespolitik är de dåliga För att kunna säga att FN-systemet har fungerat i detta ärende måste man antingen vara oerhört cynisk eller anse lögn och bedrägerier vara tillåtna medel i FN-politiken.

Marknadens sammanbrott av Gunnar Stensson

Föreställningen att globaliseringen urholkar statsmakten är en myt. Det avslöjar de finansiella kriserna 2008 och 2011. När länder konkursar, banker kapsejsar och arbetslösheten stiger dramatiskt, vem kan då hjälpa oss?

Då finns helt enkelt bara staten. Det är allt vi har. Endast den demokratiska staten står till svars för medborgarna – och de för den.

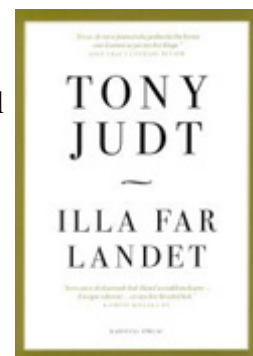
Det är Tony Judt som konstaterar detta i sin bok *Illu far landet*, Karneval 2011.

”Politiken förblir nationell även om inte ekonomin gör det.”

Den värsta fienden

I början av 1900-talet vände sig liberala reformvänner till staten för att tackla marknadens brister. Det var ju marknaden som från början skapade den ”sociala frågan”.

Marknaden är sin egen värsta fiende. Tony Judt citerar liberalen Karl Popper: ”en fri marknad är paradoxal. Om staten inte ingriper så kan andra halvpolitiska organisationer som monopolföretag, truster, fackföreningar etc. göra det och reducera marknadens frihet till en illusion.”

Samhällets behov kan inte fyllas genom vare sig marknaden eller frivilliga organisationer.

Ojämlighetens konsekvenser

För att staten ska fungera behövs demokrati och ömsesidig tillit mellan medborgarna. Det förutsätter framför allt jämlikhet.

Idag ser vi i hela världen en rörelse mot ökad ojämlikhet. Stora delar av det som var gemensamt privatiseras.

I Sverige har vinstdrivande aktiebolag fått möjlighet att parasitera på skolan. Effekt: färre än någonsin når behörighet.

Järnvägarna har sålts ut. Den progressiva skatten ersätts med platt. De allra rikaste är i praktiken skattebefriade.

Den sociala rörlighet vi hade för 40 år sedan är avskaffad, framför allt i Storbritannien och USA. I de nordiska länder existerar den fortfarande, framför allt därför att utbildningssystemet till största delen ännu inte privatiserats.

Hälsorelaterade och sociala problem växer med ojämlikheten. Storbritannien är ett av de värsta exemplen. Det förklarar kravallerna under augusti. Ett skäl är att människorna förlorat tron på möjligheten att agera politiskt. De tror inte längre att det är möjligt att göra skillnad genom att rösta. De tillämpar principen om kreativ förstörelse och privatiserar genom plundring. Det är beskedligare än att privatisera tillgången till vatten som bolagen gör.

Den konservativa regeringen hämnas med hårda straff, polisbrutalitet och övervakning. Kravallerna kommer att fortsätta.

Med ökande ojämlikhet ökar kriminaliteten och den psykiska ohälsan.

Fri sjukvård är en förutsättning för hälsa och livslängd. Den måste vi betala gemensamt. Men somliga köper sig förbi. Och prioriterar lägre skatt och ökat lidande.

Privatiseringens tillkortakommande

Ett drastiskt exempel på marknadens oförmåga är privatiseringen av de brittiska järnvägarna som Judt ägnar ett helt kapital. Han är helt överens med Gunnar Sandin och Ulf Adelsson.

En förutsättning för jämlikhet och fungerande offentlighet är höga och progressiva skatter. I praktiken försämrar många borgerliga väljare sin egen ekonomi genom att rösta på partier som förespråkar skattesänkning, vanskötsel och taxehöjningar.

Rikedomarna måste omfördelas för en mer ändamålsenligt fungerande marknad och för en förnuftig konsumtion.

Vad efterfrågar den som har miljoner? Lyxyachter och lyxbilar. Bättre att öka konsumtionen av Christiania-bikes. Judt är helt överens med Sven-Hugo Mattson. Alla länder som drabbas av krisen har i årtionden tagit ut för låg skatt.

Exemplet Lund

I Lund är skatten för låg. Vi har alltså – mögelskolor – biblioteksnedläggning i Järnåkra – höjd busstaxa (snart kostar det en tjuga att åka till Lunds centrum). Och på regionnivå allt sämre sjukvård. Fortsätt uppräknningen!

Vem drabbas? Ja i varje fall inte den som privat kan betala bästa utbildning för sina barn, som köper böcker i stället för att besöka bibliotek som åker mercedes oftare än buss och som köper privat sjukvård. Egoismens elit drar sig tillbaka till gated societies.

Den ekonomiska "vetenskapens" falska generaliseringar

Vi kan hoppas att Håkan Juholt läser boken. Mona Sahlin lär ha gjort det. Tony Judt är socialdemokrat. Han tänker sig en delning av makten mellan staten och kapitalet.

Hans bok redovisar det ekonomiska tänkandets utveckling från 1900-talets början.

Bland annat får du veta hur de av nyliberaler firade tänkarna Hayek och Schumpeter formulerade sina teser om ekonomins oberoende av staten med utgångspunkt från ett mycket speciellt historiskt perspektiv.

De utgick från erfarenheterna av det kortlivade försöket med planekonomi i Österrike 1918 som följdes av de fascistiska och nazistiska kommandostaterna.

Speciella erfarenheter från en speciell historisk situation ligger alltså till grund för de generaliseringar som vi nu ser haverera.

Hur lägger man ner USA? av Lars-Åke Henningsson

Jo, man börjar med att öka statsutgifterna, förslagsvis med ett antal dyrbara militära krigsinsatser, utan att öka inkomsterna. När skuldbördan blivit så stor att den blivit besvärande, fortsätter man att motsätta sej skattefinansiering av statens utgifter. Det enda som då återstår är att skära ner på den statliga delen av det civila samhället. Man kan behöva skära i det militära också, men det får det vara värt.

Attackerna mot den amerikanska staten som kulminerade i och med tepartyrörelsens blockering av den amerikanska budgeten är resultatet av en lång tids enträget politiskt arbete. Det är den politiska linje som presidenterna Reagan och Bush I och II stimulerat och byggt sina framgångsrika presidentvalskampanjer på. Men varför har de utnyttjat stämningar som är fientliga mot den amerikanska staten för att bli statchef för samma stat? Och vad för slags politiska riktningar är det fråga om? Ibland talar man om neokonservatism, ibland om nyliberalism, men man kan också tala om anarkism eller högerpopulism.

Även om det kan verka egendomligt, får man väl säga att alla de nämnda politiska etiketterna är berättigade. Man är liberal eller anarkistisk i den bemärkelsen att man vill minimera eller eliminera statsmakten. Man är konservativ i den bemärkelsen att man hämtar sitt samhällsideal från en tid långt tillbaka, när det inte fanns någon nämnvärd civil stat att tala om, en tid när staten väsentligen var en militär institution. Man är populistisk i den bemärkelsen att man bortser från stora delar av verkligheten och kör med en grovt, eller gravt, förenklad syn på samhället.

Att människor på 1700-talet inte ville betala skatt till kungen av England, det är en sak, men att människor nu inte vill betala skatt till en egen demokratisk stat, det är faktiskt någonting helt annat! I ett väsentligt avseende är fientligheten mot staten konservativ snarare än liberal, eftersom den frigörelse för individen som skett i västvärlden, ifrån det tryck man förr kunde utsättas för av t ex släkt och grannar, den frigörelsen bygger på att vi lagt över viktiga ekonomiska skyddsnet på staten.

I den förenklade synen består samhället väsentligen av ett antal självständiga ekonomiska enheter, kärnfamiljerna, som köper och säljer på ett antal marknader. Om man skulle vidga perspektivet, till lite större och stabilare ekonomiska enheter, så hamnar man i en liknande konservativ tradition, klansamhället.

Att människor i Afghanistan eller Somalia tyr sej till klanerna, det kan man förstå, eftersom det som funnits av ansatser till stat har brutits ner av långa tider av inbördeskrig stimulerade av stormakternas konkurrens. Klanerna är den samhällsstruktur som har funnits av hävd, och som fortfarande återstår. Det alternativ som kommer därefter är det islamistiska, den religiösa gemenskapens samhällsstruktur.

Men att människor som har erfarenhet av en demokratisk civil stat vill lägga ner väsentliga delar av en sådan stat, och inte förstår att man gör sej av med något väsentligt och i vår tid livsnödvändigt, det verkar inte riktigt klokt! Det är det naturligtvis inte heller. Det man kan undra är hur långt förfallet ska gå innan det stoppas, eller hur långt det skall gå, innan det är för sent att stoppa det, och USA har reducerats till en tekniskt avancerad version av Somalia.

En möjlig väg är naturligtvis den som aktualiserats av Cameron, när det kommersiella

samhällets inneboende anarki bröt igenom i London, att återuppliva den repressiva militära staten, med kraftigare polisinsatser och ökad övervakning av det civila samhällets kommunikationsmedel. Då är vi, frånsatt de tekniska detaljerna som mer påminner om dagens Iran eller Kina, snarast tillbaka i det 1600-talets England som de första amerikanska nybyggarna flydde ifrån. Om man i USA skulle föredra en repressiv stat framför en demokratisk, civil stat, så finns det inte många kontinenter kvar att ge sej iväg till och bygga nytt på för dem som inte står ut längre. Det får väl bli Antarktis!

”Upp flyga orden...” av Stig Henriksson

(först publicerad i VLT 23 aug)

Här får du Livstid. Så står det på infartsskyltarna till Fagersta. Omdiskuterat och nyligen det direkta upphovet till en hel bok om kommunslogans. Boktiteln lyder ”Var femte invånare är en häst”.

Tanken bakom Fagerstas formulering är förstås att erövra ett negativt ord och få det att betyda något annat. Att man lyssnar på ordet och nybrukar det helt enkelt. Samt att väcka uppmärksamhet förstås!

Världens första reklamslogan lär ha varit för glass: ”I scream, You scream, We all scream for Icecream.” Gör sig bäst i tal och sämre i skrift. För övrigt tvärtemot Blandarens rimmade varning. ”Akta skogen, akta skogen, tänd inte på med fotogen”.

Att byta ut, erövra eller ladda ord med en positiv eller neutral betydelse finns det annars många exempel på. Inom politiken är detta standard, om än sällan genomfört med så stor konsekvens och snabb framgång som av ”det nya arbetarpartiet.”

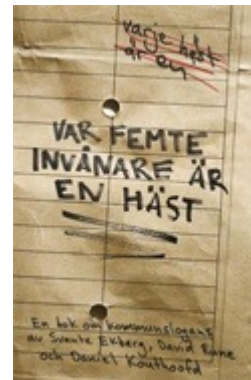
Vänsterns försök att omdöpa det varma ordet ”arbetsgivare” till det mer krassa och verklighetsnära ”arbetsköpare” har aldrig trängt igenom. Inte ens det mer blygsamma försöket att låta ”den offentliga sektorn” bli den ”gemensamma” har anammats.

Däremot skällsordet ”bög” har erövrats så det nu kan användas i vardagssvenska, allt tack vare att aktivister själva började använda ordet helt skamlöst.

”Skamlöst” är förresten ett negativt laddat ord som jag tycker borde omvärderas. Skämmas bör man göra ibland och skuld ska man känna när man gjort fel, men skam – nej. Låt oss vara skamlösa!

Hur viktigt språket är för tanken visste redan August Strindberg. ”Vilka revolutioner är lagliga? De som lyckas.” Översatt till idag: ”Vilka terrorister är frihetskämpar? De som vinner.”

Vi ser bara de blommor vi kan namnet på. Och vi väljer våra epitet. Breivik – är han ”en kristen terrorist”? Hustrumisshandel på lördagskvällen ”en kristen sedvänja”? För inte så många år sedan var det sistnämnda ”lägenhetsbråk” vilket dolde verkligheten ganska bra. Så var rädd om orden. Men i Fagersta får du livstid!

"Man bör undvika främmande ord om man har en adekvat inhemska vokabulär disponibel."
okänd

Staden och framtiden av Ann Schlyter

Framtiden, staden och naturen var temat på årets stadsträdgårdmästarkongress som ägde rum i Lund. Som politiker i tekniska nämnden fick jag lov att vara med och lyssna. Det är intressant att höra hur Lund och Lunds parker och natur beskrivs för utomstående. Det är stolthet över den 100 åriga stadsparken och det är stora visioner om en Världspark som binder ihop Brunnsberg med Kungsmarken.

Visst är det härligt med visioner, och det är ju i samband med jätteprojekt som Brunnsberg som oväntade saker kan hända, även positiva sådana. Den allmansrättsliga naturen i tätorten Lunds närmiljö är begränsad. Det kan bli fint med en stor park som varierar växter från olika delar av världen och som når till Kungsmarken, även om den inte är tillgänglig för allmänheten. Tyvärr förlorade ju vänsterpartiet kampen mot att golfbanan där skulle få förnyat kontrakt när det gamla gick ut för snart tjugo år sen. Det vi inte får idag får vi ha som framtidsdrömmar.

En del av marken i den tilltänkta parken är kommunens men mycket ägs av kyrkan. När kyrkan gick över från att tillhöra oss alla och blev en privat förening följde de enorma skånska markinnehaven bara med utan särskilt mycket diskussion. Vore det inte en gudi behaglig gärning om kyrkan skänkte den marken åter till befolkningens gemensamma fromma?

Lund kommer att växa och vi vill förtäta och bygga högt för att fortsatt ha en stad av rimlig utbredning och med cykel och kollektivtrafik som de viktigaste färdmedlen. Om detta finns rätt stor politisk enighet. Men när man förtätar måste man tänka på grönstrukturen. Det blir mera folk som behöver grönytor för närrökreation och det blir mer hårdgjorda ytor vilket ökar problemen med dagvattenhantering. Det är tyvärr inte omöjligt att den våta sommaren förebådar en klimatförändring mot mer regn här. När det är stora regnmängder släpps orenat vatten ut i Höje å eftersom inte tillräckligt har gjorts för att lokalt ta hand om vattnet.

Vid nybygge planeras såväl för vattnet som för grönska. Men sällan görs något i äldre områden, och ofta för lite vid förtätning. Jag vet till exempel inte om man gjort något alls för att kompensera för att den nya bebyggelsen söder om domkyrkan gjort hela denna yta hårdgjord. I sådana lägen borde man kräva gröna tak. Ibland när det byggs talas om att den hårdgjorda ytan kompenseras med en parksnutt en bit bort. Men det håller inte; det gäller vattnet som faller just på den fastigheten som inte ska ut i ledningarna.

Peter Neal från London argumenterade för att ett hållbart samhälle måste planera för fem infrastrukturer: energi, vatten, avfall, transport och grönska, alla lika viktiga. De hänger dessutom ihop. Eivor Bucht talade om en blågrön infrastruktur.

Lunds politiker satsar mycket på framtiden i betydelsen att de skjuter upp vad som borde göras idag. Till exempel avstår man från att lätt och relativt billigt göra om de tomma betongytorna efter stans plaskdammar till dammar som skulle kunna fördröja dagvattenavrinningen. Och dessutom skänka skönhet för människor och en miljö för diverse småkryp.

De enda som på trädgårdsmästarkonferensen talade om nedskärningarna i den gröna sektorn var de utifrån gästade föreläsarna. Peter Neal berättade lite av vad som kunde hända när politiken endast var inriktad på nedskärningar och ytterligare nedskärningar. På något ställe i London hade man infört inträde på två pund till lekplats.

Ulf Nordfjell, landskapsarkitekt från Stockholm som arbetat med stadsparkens förnyelse var den andre. Han uttryckte stor frustration med att politikerna i Lund inte fullföljer förnyelsen av stadsparken trots att budgetkalkylerna har varit framtagna från början och borde kunna ha planerats in. Det skulle inte kosta mer än en vägrundell och en vägkorsning. Så det visar tydligt på prioriteringarna hos de styrande politikerna i Lund. Den nya entren från stan in i parken och mycket av det som planerats för att ge barn och familjer upplevelser är satt på obestämd framtid. Det är inte bara en av stadens stora exploitörer som tycker att stadens ledande politiker har bromsvätska istället för blod i ådrorna.

Det finns också en stor underhållsskuld i stadsparken. Den kommer att bestå. Ändå har ju stadsparken i alla fall fått lite pengar. I övrigt skars i år parkförvaltningens budget ner så att det redan fatalt eftersatta underhållet i stans andra parker kommer att bli mycket mycket värre. Mot bättre vetande låter de beslutande politikerna en ren kapitalförstörelse pågå år efter år.

Vi lever i ett individualiserat konsumtions-samhälle, men de borgliga politikerna tror väl inte på framtidsstrategen Ulf Boman som pekade på vikten av en attraktiv miljö för att locka framtidens kreativa befolkning till Lund. Det är sorgligt när det är viktigare att hålla nere skatten än att underhålla och försköna det som vi ska konsumera gemensamt.

Borgerlig miljöpolitik: Biltrafik genom Tre Högars Park av Ulf Nymark

I Tre Högars Park på Linero finns en bussgata som förbinder Östra Linerovägen med Kämpagränden. Skyltningen vid bussgatan ser ut så här:

Jodå, skylten står så här starkt lutande. Det symboliserar förmodligen att denna trafikreglering är på väg att upphöra. För borgarna är det en styggelse att sätta upp bilhinder och att omöjliggöra biltrafik. Därför har nu borgarna i Byggnadsnämnden beslutat att gatan ska

byggas ut och trafikregleringen slopas. Fritt fram för biltrafik genom parken!

Denna stimulans till ökad biltrafik motiverar man med att den handfull villa- och radhusägare som bor norr om parken inte klarar av att gå, cykla eller åka buss till Linero Centrum. De klarar inte, anser borgarna, ens av att köra bil på den ytterst bilvänliga Vikingavägen till denna målpunkt. Centrals framtida existens hänger enligt detta synsätt på att bilisterna norr om parken får några meters kortare körväg. Men i själva verket handlar slopandet av bussvägen om att släppa på genomfartstrafik från berörda delar av östra Lund, dvs Mårtens Fäläd och Östra Torn.

Demokratisk Vänster, som inte har rösträtt i Byggnadsnämnden, lämnade följande anteckning till protokollet:

”DV anser att förslaget till detaljplan ska avslås med hänvisning till att planen syftar till att öka biltrafikens attraktionskraft i förhållande till den miljövänliga trafiken, samtidigt som bilar släpps in i ett hitintills för biltrafik fredat parkområde. Prioritering av biltrafik strider mot Lunds miljömål.”

MP och V röstade emot förslaget till detaljplan, medan S nöjde sig med en något kryptisk protokollsanteckning där man ställde sig positiv till biltrafiken genom parken, men att gatan borde vara en lokalgata för undvika genomfartstrafik. (Till saken hör att en lokalgata inte i sig hindrar genomfartstrafik.)

Först släpper borgarna på biltrafik genom Stadsparken (bilvägen till det nya p-huset), sedan lägger man fram en plan som ska dra en bilväg tvärs igenom ett koloniområde, och nu öppnar man för genomgående biltrafik i Tre Högars park – så ser den borgerliga trafik- och miljöpolitiken ut.

Alla miljövännen torde känna en stark bävan inför vad nästa steg kan vara
Ulf Nymark, Demokratisk Vänster

Börsen av *Sven-Hugo Mattsson*

För 50 år sedan var den svenska börsen en relativt stillsam mötesplats. Börsen gick upp en procent, hausse, eller ner en procent, baisse, men mest gick den upp. Uppgången drevs av att bolagen i stor utsträckning producerade varor för att tillfredställa basala behov. Vi hade en regering som hela tiden höjde skatter eller införde nya, som moms, det gick utmärkt eftersom människor trots det kunde fylla på sina egna plånböcker. Skatten användes för att vi skulle få bättre sjukvård och läkemedelsbolagen kunde tälja guld med kniv. Skatten användes för att subventionera byggandet, detta gynnade byggbolagen men även de som producerade varor för att fylla lägenheterna med. Utbyggnaden av den gemensamma sektorn innebar att företagen var säkra på att få beställningar. Satsningen på den offentliga sektorn skapade jobb, den reala arbetslösheten var nära noll och människor kände sig trygga. Ekonomin var stabil, vi hade inte ens någon statsskuld, trots att vi hade tillgångar i form av infrastruktur, skolor och statliga bolag. Vi producerade själv det mesta av våra basala varor.

Ekonomi blev skakig

Så förändrades det mesta. Vi fick olika borgerliga regeringar som alla ställt till oreda. Importerad energi flödade allt mer, vi tog till och med till oss atomkraften trots att vi hade/har massor av egen energi. Allt som kunde avregleras, avreglerades. När de basala behoven var, i stort, fixade började en absurd jakt för att få människor att konsumera. Reklamen ökade mångfald, vi fick enorma mängder reklam i våra brevlådor. Inte en de som inte vill ha reklam kommer undan. Så påbörjades en bisarr konsumtion av varor som knappast var basala, ingen

kom undan eftersom vi alla påverkas av all reklam överallt, i brevlådan, i tidningen, i TV, överallt. Tillväxt som var en självklarhet när vi mest producerade basala varor och tjänster blev nu ett mantra men få frågade sig vad vi skulle ha den till.

Globaliseringen tog fart. Visst, vem är emot en globaliserad handel, Det är självklart att Sverige exporterar av sin skog och metaller, vi kan ju knappast använda allt själv. Vi måste importera varor som är nödvändiga men inte finns här. Men globaliseringen är inget självändamål. Det är ju trots allt inget fel att länder producerad basala varor i sina egna länder om man har förutsättningar. Vi är dopade med ändlig energi som är alldeles för billiga, vilket gör att vi transporterar varor i all oändlighet. Och länderna förmår inte ta ut tillräckligt med skatter trots att energislagen är farliga för vår planet. Skall vi klara miljömålen måste priset på allt som är farligt, genom skatter, fördubblas.

Börsen nu

De senaste 20 åren, si så där, har den svenska börsen rasat några gånger. Jag tror att den vid tre tillfällen har rasat med ungefär 35 procent innan den vänt och gått upp. Det är intressant att höra analytikerna, ekonomerna och förståsigpåarna, ingen gång har man spått de här rasen. En av de mest kända, jag kommer inte ihåg namnet, spådde en uppgång på 20 procent i år. När sen börsen har gått ner sådär 20 procent som nu, så säger dessa uttolkare att vi skall sitta still i båten. Sälj för tusan inte, det kommer en vändning, se aktier som ett långsiktigt sparande. Visst, men hade dessa experter talat om att börsen skulle gå ner 20 procent och jag hade sålt då, så hade jag nu kunnat köpa tillbaka samma aktier 20 procent billigare.

Vad är det sen som säger att börsen inte fortsätter ner. Jag kan inte se mer än att vi är mer illa ute än på länge. Det finns inget skyddsnet i form av en nödvändig produktion och hela världsekonomin är i gungning. När ekonomin rasar konsumerar man mindre, framförallt allt det onödiga som mycket av konsumtionen består av. Vi förlorar jobb och självförtroendet minskar. Horribelt höga bostadspriser sjunker och många blir tvungna sälja och människor sitter med skulder men utan tillgångar. Experterna tror att riksbanken kommer att hålla räntan oförändrad, men betänk då att inflationen stiger, bland annat på grund av höjda matpriser, vi producerar ju inte ens all vår egen mat. Jobb kommer att försvinna och spiralen är på väg ner.

En annan erfarenhet, när hybris för vår ekonomi är som störst är nergången närmast. Det är inte många månader sen Anders Borg spådde en tillväxt på runt 15 procent för de närmaste åren och en kraftigt sänkt arbetslöshet. Frågan är vad skall vi med ekonomer till?

Jag utesluter inte att börsen kommer att falla med de där 35 procenten, jag utesluter inte att det kan bli ännu värre, kapitalismen och dess tillväxtfilosofi är verkligen i kris.

Tony Judt läser Sydsvenskan av Gunnar Stensson

Judt har gått bort men han är inte död Sålunda sitter han i sin stickade tröja i Lunds stadsbibliotek och läser Sydsvenskan denna fuktiga sommartorsdag. Han ser skynten av Gunnar Sandin och tycker sig känna igen honom, men minns inte i vilket sammanhang.

Sydsvenskans ledare: ”Politiker måste våga ta en öppen diskussion om medborgarkontraktet. Vilken vård kan befolkningen förvänta för skatten som tas ut. Ska prioriteringarna bli hårdare eller behövs ett högre skatteuttag?”

Judt: ”Högre skatt behövs, förstås. Men den där högerkvinnan Kinhult satsar givetvis på prioriteringar. Ja, det ser jag ju här på sidan 6. Som hemma i GB. Ve de bortprioriterade!”

Sid 13. Ny partiledare i Centern. "Löof är bäst. Hon är valvinnare, går genom rutan, är kommunikativ och ett strå vassare."

Judt: "Dammit, men vad står hon för? Är hon inte en sorts nyliberal tomboll?"

Sid 17. Daniel Rydén: I väntan på Libyens nya roll: "De internationella oljebolagen räknar med att återuppta produktionen inom sex månader."

Judt: "Ja, det tror fan. Kaddafi var bra för dem. Nu får de fixa nåt nytt. Vinsten hägrar. Den privata."

Daniel Rydén: "Arabvärlden bevittnar hans fall med blandade känslor."

Judt: "Arabvärlden. Han menar förstås storfinansens klientdiktaturer. Allihop sitter med stöd utifrån och nu har ännu en fallit. Klart dom är oroliga."

Daniel Rydén: "Kaddafi förbjöd Muslimska brödrskapet och krossade det slutgiltigt 1998."

Judt: "Nu är islamofoberna förstås rädda. Dom gillade Kaddafi."

Daniel Rydén: "Av Libyens olja såldes 85% till EU. Målet var ett partnerskap med Kaddafi 2013. Stabiliteten viktig."

Judt: "Sarkozy är så angelägen att han pissar på sig. Han vill fixa ett toppmöte för kontrollen över oljan."

Daniel Rydén: "2004 ville många länder säkra kommersiella möjligheter."

Judt: "Den säkerheten gick åt fanders. Men nu kan dom tjäna pengar på återuppbyggnaden."

Daniel Rydén: "Säkerhetsföretaget G4S hoppas kunna spela en roll i Libyen."

Judt: "Nu blir jag förbannad. Privata säkerhetsföretag med det vanliga slöddret av lejda våldsmän och gamla krigsförbrytare. Nä, dom blir inte libyerna förskonade från."

Daniel Rydén: "För EU:s regeringar hägrar en sekulär författning av västerländskt snitt."

Judt: "Ja uppenbarligen tänker de inte sky några medel att genomdriva en sån författning, oavsett vad det libyska folket vill. Viktigast är att regeringen håller sina internationella avtal också om de blivit påtvingade dem."

Daniel Rydén: I det glesbefolkade Libyen behövs arbetskraft. En miljon egyptier och hundratusentals afrikaner.

Judt: "Hurdana arbetsförhållanden väntar dem i oljefinansens våld? Och hur går det för de arbetslösa libyerna? De lämnar väl landet."

Daniel Rydén. Flera afrikanska diktatorer har Kaddafi att tacka för sin makt. Nu kan 1990-talets inbördeskrig blossa upp igen.

Judt: "Samma gamla visa. Hellre stabila diktaturer än frihet."

Daniel Rydén: "Bekämpa illegal invandring i Medelhavsområdet", lyder första målet för EU:s Libyen-strategi."

Judt: "Det var Kaddafi bra på. Rena koncentrationsläger. I framtiden får människojägarna lita till privatföretaget G4S."

Duktig journalist den där Daniel Rydén. Han tar fram fakta som kickar. Det ska han ha heder av.

Sid 28. Claes Fürstenberg: "Stora besparingar väntar danskarna. De rika blir flee liksom de fattiga. Medelklassen krymper."

Judt: "Ja, stackars jävlar. Nu får de känna av samma sak som lågskatteländerna vid Medelhavet och kära gamla GB och USA. Eliten roffar åt sig."

Lennart Pehrson: "Republikaner tror inte på klimathotet. Michele Bachmann kallar klimathotet nonsens, en bluff, och lovar att hon som president omedelbart ska stänga USA:s miljömyndighet EPA."

Judt: "Den dumma människan förlitar sig på att de andra amerikanerna är ännu dummare. Men de valde ju trots allt Obama. Fast avsikten var kanske att mobba ihjäl honom. Genom dumhet"

TT: "Ekonomer oroliga för att Borg sparar för mycket"

Judt: "Det är klart att han sparar för mycket. Som den där Calmfors säger: Infrastrukturinvesteringar kan tidigareläggas. Jag tycker fortfarande att man kan göra satsningar på skola, forskning och utbildning, vård och äldreomsorg.

Men det skiter väl Borg i.

Lundabilagan C4: Det är vår skyldighet att ta ut rätt hyra för Viktoriahallen. Prishöjningarna skrämmar aktiva och klubbar.

Judt: "Ständigt samma sak. Sänkta skatt för de rika och höjda avgifter för dom som kan betala. Dom som inte kan får finna sig i misären."

Mats Olsson C 8: "Alliansen är Lunds egen Tea Party-rörelse. Inför nästa år ska ytterligare 2% försvinna inom skola, förskola, äldreomsorg, park- och gatu-underhåll, idrott och barnkultur, ja all kommunal verksamhet"

Judt: Inget är svårare än att se det uppenbara! Men det kan Mats. Fast det är ingen rolig syn. Illa far Lund. Illa far landet. Illa far världen.

Men det är kul att få vara med i samtalet också efter sin bortgång.